
Uchwała Konferencji Samorządu Robotniczego Zakładów Stolarstwa Budowlanej "Stolbud" w Płocku z dnia 28 grudnia 1974 r. w sprawie jubileuszu 30-lecia Zakładów (1945-1975).

Notatki Płockie 20/2-81, 46-49

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UCHWAŁA

Konferencji Samorządu Robotniczego Zakładów Stolarki Budowlanej „Stolbud” w Płocku z dnia 28 grudnia 1974 r.

podjęta w obecności zastępcy dyrektora ds. produkcji Zjednoczenia Przemysłu Stolarki Budowlanej w Warszawie inżyniera Floriana Piskorskiego

w sprawie jubileuszu 30-lecia Zakładów (1945 — 1975)

„Przedsiębiorstwo przemysłowe jest podstawową instytucją zmieniającą powoli, ale systematycznie oblicze naszego społeczeństwa”.

JAN SZCZEPAŃSKI

Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk, 1971

Płock, najstarszy na Mazowszu gród, stał się na przełomie dwu tysięcy lat swego istnienia symbolem rozwoju gospodarczego i kulturalnego naszej Ojczyzny. Główny czynnik miastotwórczy stanowią obecnie cztery przemysły: chemiczny (najważniejszy), maszynowo-metalowy, rolno-spożywczy, drzewny.

Ten ostatni ma tradycje najstarsze, gdyż cieśle, stolarze, kołodzieje znani byli w początkowym okresie tysiącletniego Płocka.

Zakłady Stolarki Budowlanej w Płocku powstały na bazie istniejącego przed 1939 r. zakładu miejskiego, który w okresie okupacji przejęli Niemcy organizując przedsiębiorstwo prywatne. Po wyzwoleniu Płocka w 1945 roku powołane zostało Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Oddział nr 7 w Płocku, produkując stolarkę budowlaną. W 1952 roku uległo ono reorganizacji i otrzymało nazwę: Zakłady Stolarskie — Płock, nazwane z kolei w 1953 roku Stalarnią w Płocku. W roku 1957 „Stalarnia” została podporządkowana nowo utworzonym Zjednoczonym Zakładom Stolarki Budowlanej (Zjednoczeniu) w Warszawie i otrzymała nazwę: Zakłady Stolarki Budowlanej w Płocku. W latach 1957—1960 zbudowano dla zakładów obiekty przemysłowe — dziś wykorzystywane — przy ul. Kostrogaj 5, nakreślając docelową produkcję 160.000 m² stolarki budowlanej rocznie. Obecnie Zakłady są jednym z dwunastu płockich przedsiębiorstw przemysłu kluczowego.

Do podstawowych zadań Zakładów należy produkcja stolarki otworowej tj. okien ościeżnicowych (tzw. „polskich”), przeznaczonych dla odbiorców budownictwa indywidualnego (wiejskiego i miejskiego) oraz drzwi płytowych wewnątrzlokalowych. Wielkość produkcji (prawie 500.000 m² rocznie) stawia Zakłady na czele producentów ww. wyrobów — w skali kraju.

Poza stolarką otworową przeznaczoną na rynek prywatny — zakłady dostarczają odbiorcom uspołecznionym taką stolarkę, jak okna krosnowe, małokubatorowe obiekty przenośne — umywalnie P-3 — jako socjalne zaplecze budów,

zrzyny defibracyjne, wióry prasowe, kostkę brukową i nowy wyrób — płyty ścienne osłonowe do systemu W-70 dla budownictwa mieszkaniowego miejskiego oraz wykonują usługi przemysłowe i wyposażenia wnętrz.

Załoga zdobyła dwukrotnie: w 1962 i 1971 roku sztandar przechodni Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a w 1974 roku: I-sze miejsce w ogólnomiejskim konkursie na najlepiej porządkowany zakład pracy w Płocku, I-sze miejsce w Zjednoczeniu Przemysłu Stolarki Budowlanej w dziedzinie rozwoju wynalazczości pracowniczej i postępu technicznego i II-gie miejsce w Zjednoczeniu w porządkowaniu gospodarki surowcowo-materiałowej oraz maszyn i urządzeń.

Przypadająca w 1975 roku rocznica 30-lecia założenia Zakładów powinna być wykorzystywana dla stworzenia nowych wartości, powinna pomóc w rozwiązywaniu perspektywicznych zadań rozwojowych i podnoszenia jakości produkcji — tak aby „każda rzecz była po prostu dobrze zrobiona”, gdyż według jakości naszych wyrobów i usług w różnych regionach naszego kraju ocenia się nasze przedsiębiorstwo, a więc i każdego z nas.

Stąd Konferencja Samorządu Robotniczego ogłasza rok 1975 rokiem jubileuszowym i uchwała, co następuje:

I. W zakresie spraw produkcyjnych, inwestycji, modernizacji postępu technicznego i gospodarki materiałowej:

- 1) Na podstawie uchwały Kolegium Dyrektorów w Wołominie z dnia 19 grudnia 1974 roku, zatwierdzić podstawowe wielkości zadań produkcyjnych na 1975 rok:

stolarka otworowa — ogółem 475.000 m², w tym 260.000 m² okien; 215.000 sztuk ościeżnic drewnianych do drzwi; 800 sztuk umywalni P-3; 22.000 m² płyt osłonowych loggiowych (nowy wyrób); wartość sprzedaży dla odbiorców rynkowych — 150 mln

zł; dążyć do uzyskania wydajności pracy na 1-go zatrudnionego w wysokości 366.400 złotych rocznie.

2) Dla uczczenia VII Zjazdu PZPR i jubileuszu 30-lecia Zakładów wykonać w 1975 roku dodatkową produkcję ponad ww. plan: stolarki otworowej — 15.000 m², w tym 5.000 m² okien, ościeżnic drewnianych do drzwi 10.000 szt.; umywalni P-3 — 100 sztuk; łączna wartość dodatkowej produkcji — 10 mln zł.

3) Poczynić konkretne starania w celu przygotowania zadań inwestycyjnych w zakresie przyszłej budowy hotelu robotniczego, stołówki, magazynu technicznego, przyłącza ciepłego z magistrali, rozbudowy suszarni, przebudowy basenu p.poż. wraz z hydrofornią i siecią p.poż. zasilania zakładu linią kablową W.N.

4) Przyjąć przedstawiony projekt zadań inwestycji funduszowych w zakresie prac budowlano-montażowych i zakupu maszyn i urządzeń na rok 1975. Realizację poszczególnych zadań i zakupu oprzeć o faktycznie posiadane i uzyskane środki finansowe.

5) Przeprowadzić sukcesywną modernizację procesu technologiczno-produkcyjnego przez:

— zakończenie II-go etapu modernizacji oddziału Przerzynalni,

— uruchomienie ciągu obróbki zasadniczej i linii montażowej na oddziale W-70,

— modernizację linii sortowania i zaprawiania elementów okiennych po obróbce zasadniczej na oddziale Maszynowni,

— sukcesywną modernizację instalacji odwiórowywania na oddziale Przerzynalni, Maszynowni i Montażu,

— modernizację procesu technologicznego szklenia i składania stolarki okiennej wraz ze zmianami organizacyjnymi oddziału,

— wprowadzenie zmian konstrukcyjno-technologicznych umywalni P-3 bazując na unifikacji fryza ze stolarką otworową.

6) Przyjąć opracowany plan postępu technicznego w zakresie:

a) prac naukowo-badawczych i rozwojowych,

b) prac wdrażania i upowszechniania nowej techniki.

7) Zaplanowana wymiana części przestarzałego parku maszynowego i jego uzupełnienie (wrębiarka, czopiarka SPA, linia do łączenia na długość typu Dimter itd.) stworzy warunki do podjęcia w II-gim półroczu 1975 roku dalszych zobowiązań.

8) Przyjąć przedłożony program zmierzający do usprawnienia gospodarki materiałowej w zakresie:

— obniżenia materiałochłonności,

— usprawnienia systemu zaopatrzenia materiałowo-technicznego,

— poprawy struktury i rozmieszczania zapasów magazynowych,

— rozwoju gospodarki magazynowo-transportowej oraz gospodarki opakowaniami i złomem.

II. W zakresie spraw socjalnych

1) Zatwierdzić opracowany na rok 1975 program wydatkowania funduszu socjalnego w wysokości 800.000 złotych.

2) Zakończyć w 1975 roku budowę pomieszczeń socjalnych na wszystkich oddziałach produkcyjnych; zadbać o ich wyposażenie w estetyczne urządzenia i miły wystrój wnętrza.

3) Wymienić w ośrodku wypoczynkowym w Grabinie nad Jeziorem Górkim 3 małe domki na większe i odpowiednio je wyposażać.

4) Zakupić dla potrzeb turystyczno-wypoczynkowych załogi autobus „Autosan”.

5) Wyegzekwować przekazanie zakładom 1-hektarowej działki przy ulicy Kostrogaj — przyznanej nam uchwałą Sekretariatu KMIP PZPR w dniu 6.VI.1973 roku — pod budowę hotelu robotniczego i stołówki.

6) Zwiększyć liczbę pracowników wyjeżdżających na wczasy rodzinne i indywidualne.

7) Rozwijać wypoczynek dla dzieci i młodzieży, wypoczynek niedzielny i świąteczny oraz w inne dni wolne od pracy (soboty), wyjazdy „na grzyby”, turystykę krajową i zagraniczną (zapoczątkowaną w 1973 roku).

8) Więcej uwagi poświęcać pracownikom ogrodom działkowym, sportowi i kulturze fizycznej,

9) Rozwijać wyjazdy do teatrów, operetek, kin i na inne imprezy kulturalne.

10) W korzystaniu z funduszy i urządzeń socjalnych należy zapewnić pierwszeństwo pracownikom wielodzietnym, kobietom pracującym, a zwłaszcza wychowującym samotnie dzieci.

III. W zakresie spraw socjalno-bytowych

1) Pomagać w załatwianiu najpilniejszych spraw mieszkaniowych pracowników.

2) Uzyskać w Płockiej Spółdzielni Mieszkaniowej 9 mieszkań spółdzielczych zakupionych przez Zakłady; przydzielić je najbardziej potrzebującym zasłużonym pracownikom Zakładów i sprowadzonym z zewnątrz fachowcom.

3) Dopilnować budowy w 1976 roku 20-tu mieszkań zakładowych (państwowych).

4) Poczynić przygotowania do rozpoczęcia jesienią 1975 roku budowy hotelu robotniczego.

- 5) Zwiększyć troskę o zdrowie załogi, przede wszystkim przez próbę zmniejszenia (przez brygady racjonalizatorskie) hałasu w halach produkcyjnych.
- 6) Podnieść do 200 ilość wydawanych posiłków regeneracyjnych gotowanych we własnej kuchni.
- 7) Umożliwić (i udzielić pomocy) kształceniu i doksztalcaniu kadr przez:
 - szkolenie zaoczne i stacjonarne,
 - zorganizowanie w Zakładach kursów wykwalifikowanego pracownika i mistrza — celem zmniejszenia liczby osób z najniższym wykształceniem (na koniec 1973 roku 86% pracowników fizycznych posiadało wykształcenie tylko w zakresie pełnej lub niepełnej szkoły podstawowej).
- 8) Poczynić starania o przydział działek budowlanych pod budownictwo domków jednorodzinnych systemem gospodarczym względnie drogą zakupu z Zakładów Stolarki Budowlanej w Ciechanowie.

IV. W zakresie akcji „Przemysł i Kultura”

Kontynuując podjętą w 1973 roku w Zakładach inicjatywę pod ww. hasłem —

- 1) Zorganizować w dniu 15 czerwca (niedziela) 1975 r. w amfiteatrze miejskim koncert sprowadzonego z zewnątrz zespołu — dla mieszkańców Płocka i regionu.
- 2) Jesienią 1975 roku zorganizować w sali barokowej Muzeum Mazowieckiego na Zamku Książąt Mazowickich koncert dla załogi i jej rodzin.
- 3) W ciągu 1975 roku każdy pracownik Zakładów winien zwiedzić Muzeum Mazowieckie.

V. W zakresie porządku oraz estetyki i kultury miejsca pracy

- 1) Kontynuować kolorystykę hal fabrycznych.
- 2) Poprawić kulturę miejsca pracy na wszystkich stanowiskach — poprzez wprowadzenie elementów plastyki, grafiki, koloru, kwiatów, wystroju wnętrz.
- 3) Dokończyć urządzenie miejsc odpoczynku i palenia papierosów pod gołym niebem.
- 4) Kontynuować rozpoczętą w 1974 r. asfaltowanie dróg zakładowych i sadzenie kwiatów.
- 5) Zasadzić w 1975 roku pierwsze drzewa i krzewy na terenie zakładu, dążyć do sadzenia róż — zgodnie z hasłem: Płock — miastem róż.

VI. W zakresie amnestii

Z okazji jubileuszu 30-lecia istnienia Zakładów Stolarki Budowlanej oraz mając na względzie wykonywanie zadań społeczno-gospodarczych, pomyślną sytuację finansowo-ekonomiczną i prawidłowy w zasadzie układ wskaźników techniczno-ekonomiczno-finansowych Konferencja Samorządu Robotniczego postanawia:

- 1) Anulować wszystkie kary regulaminowe nałożone na pracowników do końca 1974 roku za naruszenie dyscypliny pracy, jakości produkcji, nieprzestrzegania BHP i spraw przeciwpożarowych, niewykonania poleceń służbowych itp.
- 2) Zaleca usunięcie z akt personalnych dokumentów świadczących o karach orzeczonych do końca 1974 roku.
- 3) Pracownikom, którzy w 1974 roku w sposób rażący naruszyli dyscyplinę pracy i przez to stracili całkowicie prawo do nagrody z funduszu zakładowego w 1975 roku przyznać 50% tejże nagrody.
- 4) Amnestia dotyczy tylko pracowników zatrudnionych w dniu 31 grudnia 1974 roku.

VII. W zakresie wydawnictw

Przy pomocy Towarzystwa Naukowego Płockiego wydać w 1975 roku drukiem:

- 1) Informator o Zakładach Stolarki Budowlanej (nakład 3.000 egz.) dla nowo przyjmowanych pracowników i wszystkich zatrudnionych.
- 2) Artykuł o „Realizacji funkcji socjalnych w Zakładach Stolarki Budowlanej w Płocku” — w kwartalniku TNP „Notatki Płockie”.

VIII. W zakresie spraw organizacyjnych i innych

- 1) W dniu 14 czerwca (sobota) 1975 roku odbyć jubileuszowe posiedzenie Konferencji Samorządu Robotniczego Zakładów.
- 2) W dniu 15 czerwca (niedziela) 1975 roku w amfiteatrze miejskim zorganizować dla mieszkańców Płocka i regionu koncert orkiestry górniczej ze Śląska lub Zespołu Pieśni i Tańca „Podlasie” z Siedlec.
- 3) Zamówić we Włocławskich Zakładach Ceramiki Stołowej we Włocławku 800 pamiątkowych talerzy (na ścianę) w cenie po około 100 zł i wręczyć je pracownikom zatrudnionym w dniu jubileuszowego posiedzenia Konferencji Samorządu Robotniczego. Talerze — upominki wręczyć także zakładowym emerytom.
- 4) Zamówić u rzeźbiarza ludowego 150 sztuk upominkowej rzeźby „Kostro” — patrona porządku, czystości, zieleni, piękna i gospodarności.
- 5) Wybić 50 sztuk okolicznościowego medalu z brązu.
- 6) Na zewnątrz Zakładów ustawić przed halą produkcyjną reklamę XXX-lecia PRL i 30-lecia Zakładów.

*

Konferencja Samorządu Robotniczego apeluje do całej załogi, aby 1975 rok jubileuszowy dla

naszych Zakładów mobilizował nas wszystkich do dobrej roboty. Pracując dla Ojczyzny pracujemy dla siebie.

Tradycyjne czynniki wzrostu gospodarczego jak: praca ludzka, surowce i środki trwałe zostały już u nas w zasadzie wykorzystane.

Nowy etap wzrostu społeczno-gospodarczego wymaga wprowadzenia nowoczesnych czynników rozwoju: czynnika nauki, techniki i organizacji, a także elementu intensywnego rozwoju społecznego i kulturalnego.

W epoce postępu naukowo-technicznego niesłuszne jest upatrywanie podstawy wzrostu wydajności pracy w zwiększeniu fizycznego wysiłku pracowników. Trzeba dostrzegać jednak duże rezerwy zwiększania wydajności w tzw. czynnikach bezinwestycyjnych, do których m. in. należą:

- a) racjonalne wykorzystanie zasobów pracy żywej,
- b) kwalifikacje zatrudnionych,
- c) poziom organizacji pracy,
- d) wykorzystanie czasu pracy,

- e) wyzwalenie i wykorzystanie twórczej inicjatywy i aktywności ludzi pracy,
- f) zmiany w technologii wytwarzania i zmiany w konstrukcji produkowanych wyrobów,
- g) upowszechnianie zasad „dobrej roboty”, racjonalizatorstwa i wynalazczości, gospodarności i sprawności działania.
- h) ochrona mienia społecznego.

Zależy nam bowiem na optymalnym rozwoju gospodarczym i na postępie socjalnym, jako że „człowiek jest miarą wszechrzeczy” (Protagoras).

Za konferencję Samorządu Robotniczego

Przewodniczący Rady Robotniczej
ZYGMUNT BRZESKI

I sekretarz POP PZPR
LUDWIK WIŚNIEWSKI

Przewodniczący Rady Zakł.
KAZIMIERZ SARWIŃSKI

ZBIGNIEW KULIK

Wynalazczość pracownicza w Zakładach Stolarki Budowlanej w Płocku III miejsce w Polsce w 1974 r.

„...Rozwijajmy w naszym kraju szeroki i powszechny ruch na rzecz postępu techniki, na rzecz wzrostu kwalifikacji i podniesienia powszechnej kultury technicznej”.

EDWARD GIEREK

Przyrost dochodu narodowego jest rezultatem zwiększania zatrudnienia w sferze produkcyjnej oraz — co jest obecnie szczególnie ważne — wzrostu wydajności pracy. Na poziom wydajności pracy i jej wzrost ma wpływ jako jeden z najważniejszych czynników — ilość i jakość trwałego majątku, przypadającego na jednego zatrudnionego.

W Zakładach Stolarki Budowlanej „Stolbud” w Płocku wg. stanu na koniec 1974 r. — wartość ta na jednego zatrudnionego wynosiła około 180.000 zł brutto. Tę kategorię ekonomiczną nazywamy technicznym uzbrojeniem pracy, którego przyrost jest zewnętrznym wyrazem postępu technicznego. Bez nowoczesnej techniki produkcji, bez ciągłej modernizacji urządzeń produkcyjnych i wprowadzania nowych form postępu technicznego, nie sposób osiągać

coraz większy poziom i nie sposób zapewnić warunków szybkiego tempa wzrostu wydajności pracy (10—13% rocznie).

Jednym z czynników prowadzących do tego celu jest wynalazczość i racjonalizacja, stanowiąca ruch beinwestycyjny wzrostu ilości, jakości i nowoczesności produkcji, posiadająca przy tym wielkie wartości społeczno-wychowawcze i sprawiająca, że praca staje się lżejsza, przyjemniejsza i bezpieczniejsza. Ma ona także wpływ na koszty własne produkcji.

Nasze przedsiębiorstwo od lat zalicza się do czołówki w ruchu wynalazczym i racjonalizatorskim — nie tylko wśród przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Stolarki Budowlanej, ale także wśród przedsiębiorstw budowlano-montażowych stolicy i woj. warszawskiego, zrzeszonych w Międzyzakładowym